

Miljøstyrelsen
Fremsendt til mst@mst.dk og jlthr@mst.dk

Journalnummer MST 2025-16566

Høje Taastrup, den 4. maj 2025

Høringssvar – Bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om batterier og udtjente batterier

Batteriretur har med interesse læst udkastet til bekendtgørelse og takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Batteriretur er en non-profit kollektiv ordning, der varetager producentansvaret for batterier på vegne af vores medlemsvirksomheder. Vi er en del af Retur-familien, som består af non-profit kollektive ordninger, der udover batterier håndterer producentansvaret for elektronik, emballage, engangsplast, fiskeredskaber og tekstilprodukter for dansk erhvervsliv. Sammen arbejder vi for at øge genbrug og genanvendelse, så flest mulige dyrebare ressourcer bliver reddet fra affaldsstrømmen og sendt tilbage i kredsløbet. Retur repræsenterer tilsammen mere end 3.000 virksomheder.

Batteriretur har nedenstående bemærkninger.

Generelle bemærkninger:

Batteriretur ønsker at gøre opmærksom på, at der i øjeblikket arbejdes på at indgå en frivillig aftale mellem producentansvarsorganisationerne (PAO'er) og kommunerne om de overordnede rammebetingelser for den fortsatte indsamling af batterier i kommunerne. Miljøstyrelsen er orienteret om aftalen og har modtaget et udkast.

Batteriretur anbefaler, at der ved den endelige udformning af bekendtgørelsen tages højde for indholdet af den frivillige aftale. I det omfang elementer herfra vurderes at have relevans for den retlige regulering, opfordrer vi til, at disse indarbejdes direkte i den nye batteribekendtgørelse. Dette vil bidrage til at sikre sammenhæng, klarhed og ensartethed i rammerne for indsamlingsordningen.

Specifikke bemærkninger:

§ 4: Obligatorisk medlemskab af producentansvarsorganisation

Batteriretur bakker op om forslaget i § 4, hvorefter producenter af bærbare batterier og batterier til lette transportmidler forpligtes til at tilknytte sig en godkendt producentansvarsorganisation (PAO).

Vi ser det som et vigtigt skridt mod:

- at sikre fair konkurrence, hvor alle producenter bidrager til håndtering af udtjente batterier på lige vilkår, og
- at minimere antallet af free riders, som ellers kan unddrage sig ansvar og forpligtelser.

Vi anbefaler dog, at Miljøstyrelsen prioriterer en aktiv myndighedsindsats for at sikre høj tilslutning fra start. Erfaringer fra andre producentansvarsområder viser, at det kræver en markant oplysnings- og tilsynsindsats, hvis målet om høj overholdelse skal opnås.

Derfor opfordrer vi Miljøstyrelsen til, at:

- indgår i et tæt samarbejde med PAO'er om både oplysningsarbejde og vejledning i opstartsfasen,
- tilrettelægger en systematisk tilsynsstrategi med fokus på at identificere og inddrage virksomheder, der ikke overholder tilslutningskravet, og
- etablerer en løbende koordinering med PAO'er, så erfaringer og datagrundlag kan deles i en samlet og effektiv indsats.

En velfungerende opstart med høj tilslutning er en forudsætning for at løfte producentansvaret både miljømæssigt og økonomisk ansvarligt – og dette kræver en fælles indsats.

§§ 6 og 15 – Indberetning til Dansk Producentansvar

Batteriretur opfordrer til, at Dansk Producentansvar (DPA) i god tid før indberetningspligten træder i kraft, offentliggør en klar, detaljeret og operationel vejledning for, hvordan producenter og producentansvarsorganisationer konkret skal indberette data efter § 6 og § 15 i bekendtgørelsen.

Vi konstaterer, at fristen for indberetning af kategorier er fastsat til den 18. august 2025, jf. DPA's hjemmeside, men at der endnu ikke foreligger nogen vejledning, der præcist beskriver, hvordan indberetningen skal foretages.

Erfaringer fra andre producentansvarsområder – særligt emballageområdet – viser, at manglende eller for sent offentliggjorte vejledninger skaber betydelige udfordringer, herunder:

- uklarhed om definitioner og krav,
- dobbeltarbejde for både producenter og PAO'er pga. senere justeringer af processer og datastrukturer,
- samt fejl og mangler i de første datasæt, hvilket svækker myndighedernes grundlag for kontrol og planlægning.

For at undgå gentagelse af disse problemer anbefaler vi derfor, at DPA – i tæt samarbejde med Miljøstyrelsen – sikrer, at vejledningen:

1. offentliggøres i god tid inden første indberetningsfrist i juni 2026,
2. indeholder klare anvisninger for indberetning i overgangsperioden,
3. giver producenter og PAO'er tilstrækkelig tid til at tilpasse deres systemer og processer.

§ 9 – Kontraktkrav til indsamlingssteder

Vi ønsker at rette opmærksomheden mod en væsentlig uklarhed i § 9, som vedrører situationen, hvor indsamlingssteder som genbrugspladser modtager batterier, der ikke hører under det udvidede producentansvar for bærbare batterier eller batterier til lette transportmidler (LMT) – f.eks. industribatterier eller startbatterier fra køretøjer.

§ 9 fastlægger, at indsamlingssteder kun må modtage batterier, hvis der foreligger en kontrakt med en producent eller dennes producentansvarsorganisation. Men i praksis modtager genbrugspladser jævnligt batterier, hvor:

- Producenten kan ikke identificeres, fx pga. manglende mærkning, udenlandsk oprindelse eller ophørt virksomhed.
- Batteriet hører ikke under den PAO, som indsamlingsstedet har kontrakt med – fx hvis PAO'en dækker bærbare batterier, men det indleverede batteri er industrielt.

Denne situation rejser en række spørgsmål, der ikke besvares i bekendtgørelsen:

- Hvem må lovligt håndtere og videreformidle disse batterier?
- Hvem har ansvar for at sikre korrekt miljøbehandling?
- Hvordan finansieres indsamlings- og behandlingsomkostningerne?
- Kan en PAO blive tvunget til at indberette og registrere batterityper som PAO'en ikke indsamler, men overdrages til dem ved indsamling?

Vi anbefaler derfor, at bekendtgørelsen afklarer, hvordan indsamlingssteder lovligt kan modtage og håndtere batterier uden kendt producent, som falder uden for den PAO, de har kontrakt med.

1. Etablerer en model for håndtering af "herreløse" batterier.

Hvis ikke denne problematik adresseres, er der risiko for:

- U hensigtsmæssig oplagring eller afvisning af batterier på genbrugspladser,
- Miljømæssigt uforsvarlig håndtering, og
- Uretmæssig økonomisk byrde på indsamlingssteder og kommuner.

Bekendtgørelsen bør sikre, at alle typer batterier håndteres korrekt og sikkert, i tråd med formålet om ansvarlig affaldsbehandling og et hensyn til at miljøfarligt affald ikke ender i naturen.

§10 – Godkendelse af producentansvarsorganisationer

Vi ønsker at gøre opmærksom på, at udkastet til batteribekendtgørelsen ikke indeholder nogen fastsat tidsfrist for, hvornår en producentansvarsorganisation senest skal ansøge om godkendelse, eller hvornår Miljøstyrelsen senest skal træffe afgørelse om en ansøgning. Det er meldt ud bilateralt mellem myndighederne og PAO'erne at der er åbent fra august til oktober 2025.

Denne mangel skaber betydelig usikkerhed for PAO'er, der har behov for godkendelse i god tid.

Da det er obligatorisk for producenter af bærbare batterier og batterier til lette transportmidler at være tilknyttet en godkendt PAO (§ 4), er det afgørende, at PAO'er har:

1. klare frister at navigere efter, og
2. mulighed for at planlægge ressourcer og aktiviteter i tide.

Vi anbefaler derfor, at der indsættes:

- en frist for seneste indsendelse af ansøgning om godkendelse af PAO og
- en maksimal sagsbehandlingstid for Miljøstyrelsen – f.eks. 30 dage fra modtagelsen af en fuldstændig ansøgning.

Dette vil sikre, at PAO'erne kan fungere i praksis og levere på deres opgaver rettidigt. Det vil også bidrage til, at både PAO'er og producenter undgår forsinkelser og overtrædelse af forpligtelser, der ikke skyldes dem selv.

§§ 12-14 - Garanti

I udkastet til den nye batteribekendtgørelse stilles der krav om, at producenter – og deres eventuelle PAO –

skal stille garanti for Miljøstyrelsens forventede omkostninger til indsamling og håndtering af udtjente batterier i en periode på tre måneder.

Det er Batterireturs klare vurdering, at dette krav ikke står mål med den faktiske risiko, og at der er behov for en mere balanceret og risikobaseret tilgang til garantistillelse.

Et generelt og ubetinget krav om garanti vil i praksis kunne føre til en unødigt stor økonomisk byrde for producenterne, uden at det nødvendigvis øger sikkerheden for systemets robusthed tilsvarende. Vi opfordrer derfor til, at der – ligesom i producentansvaret for elektronikaffald – gives mulighed for fritagelse for garantikravet, når visse kriterier er opfyldt. Dette kunne f.eks. være når producenten er tilknyttet en PAO, der har etableret interne sikkerhedsmekanismer.

Batteriretur vil i den forbindelse gøre opmærksom på, at producenter i en PAO som vores, allerede er underlagt kontraktuelle krav om solidarisk hæftelse for håndteringsomkostninger i en bindingsperiode, baseret på deres markedsandele. Dette fungerer reelt som et kapitalberedskab, der reducerer risikoen for, at én producents konkurs bringer hele ordningen i fare. Det bør anerkendes, at dette kan helt eller delvist erstatte kravet om særskilt garantistillelse.

Endelig anbefaler vi, at bekendtgørelsen differentierer mellem producenter, der er tilknyttet en PAO, og individuelle producenter, da risikobilledet er forskelligt.

Vi opfordrer til, at ovenstående betragtninger inddrages i den endelige udformning af bekendtgørelsen. Batteriretur står naturligvis til rådighed for dialog og yderligere uddybning og takker for det gode samarbejde med Miljøstyrelsen i denne proces.

§ 17: Oplysningspligt for producentansvarsorganisationer

Batteriretur bakker op om formålet med § 17, som skal sikre gennemsigtighed i producentansvarsorganisationernes virke. Det er vigtigt, at både myndigheder, producenter og offentligheden har adgang til klare og relevante oplysninger om, hvem der deltager i ordningen, hvordan økonomien er tilrettelagt, og hvordan opgaverne løses.

Vi ønsker dog at komme med følgende bemærkninger:

1. Fokus på relevante og forståelige oplysninger
 - Det er afgørende, at oplysningskravet bidrager til reel gennemsigtighed og ikke blot fører til publicering af teknisk information uden kontekst.
 - Vi anbefaler, at Miljøstyrelsen udarbejder vejledning om, hvordan oplysningerne skal præsenteres, så de bliver meningsfulde og sammenlignelige på tværs af producentansvarsorganisationer.
2. Koordinering med øvrige ordninger
 - For virksomheder, der også er omfattet af producentansvar for fx elektronik og emballage, bør der tilstræbes samordning i datapræsentation og struktur – fx via fælles skabeloner.
3. Oplysningspligt af medlemmer
 - Batteriretur anbefaler, at når producentansvarsorganisationerne offentliggør, hvilke producenter der er medlem i deres ordning på deres hjemmeside, bør det ske via et link til Dansk Producentansvar hjemmeside. Årsagen hertil skyldes, at disse oplysninger allerede fremgår af database hos Dansk Producentansvar, som er offentligt tilgængelig. Hvis der opbygges to forskellige medlemsoversigter, vil de to medlemsoversigter aldrig kunne blive 100 % identiske, da der altid vil være en tidsmæssig forskydning i forhold til opdatering af disse

lister. Dette vil kunne skabe tvivl om hvilke producenter, der reelt er medlem af den enkelte kollektive ordning.

Vi støtter således formålet med § 17, men opfordrer til, at oplysningspligten udformes med blik for anvendelighed, proportionalitet og sammenhæng på tværs af producentansvarsområder.

Batteriretur har noteret, at det ikke fremgår klart af udkastet til den nye batteribekendtgørelse, om der fortsat stilles krav til producenterne om gennemførelse af oplysningskampagner?

Vi går ud fra, at kravet om årlige oplysningskampagner bortfalder, idet det ikke er nævnt i bekendtgørelsens udkast. Hvis det imidlertid fortsat er intentionen, at producenterne skal gennemføre sådanne kampagner, anmoder vi om, at dette præciseres i bekendtgørelsen, herunder hvilke krav der konkret vil gælde.

Bilag 1

Batteriretur vil opfordre til, at gradueringen af producenternes økonomiske bidrag opdeles i en **rød** og en **grøn** gruppe, som det også er tilfældet i andre producentansvarsordninger.

Denne terminologi er velkendt blandt producenter og vil – af pædagogiske grunde – gøre det lettere at forstå og navigere i ordningens opbygning. En ensartet anvendelse af betegnelser på tværs af producentansvarsområder vil desuden bidrage til øget transparens og sammenhæng i den samlede regulering.

Batteriretur står naturligvis til disposition for eventuelle spørgsmål og uddybninger.

Med venlig hilsen
Batteriretur
Morten Harboe-Jepsen, CEO

Miljøstyrelsen

mst@mst.dk

cc Jakob Thrane, jlthr@mst.dk

Høring af batteribekendtgørelsen

Brancheforeningen Cirkulær takker for at have modtaget bekendtgørelsen i høring. Vi har både generelle bemærkninger samt specifikke bemærkninger til hhv. § 9 og § 10. Derudover har vi spørgsmål til rammerne for kommunal deltagelse i indsamlingskontrakter med producenterne eller deres kollektive ordninger.

Generelle bemærkninger

Batteriforordningen giver desværre ikke mulighed for, at staterne fremover kan bestemme, hvordan batterier skal indsamles og kun mindre valgmuligheder i forhold til, hvordan producentansvaret skal tilrettelægges nationalt. Det er en udfordring og et opmærksomhedspunkt i forhold til kommende EU-reguleringer. Brancheforeningen Cirkulær opfordrer til, at det sikres, at myndigheder får større magt og spillerum i forhold til at sætte rammerne for kommende producentansvarsordninger.

Det er tydeligt, at forordningen spiller meget dårligt sammen med den måde, som vi hidtil har haft organiseret producentansvaret for batterier i Danmark. Derfor indeholder høringssvaret også en række spørgsmål til rammerne for de kontrakter, der skal indgås af kommunerne.

Endeligt er det komplekst at finde reglerne for batterier som affald, når der både skal læses i en lang og kompleks forordning og en bekendtgørelse med supplerende bestemmelser. Vi anbefaler, at der udarbejdes en vejledning, guide eller FAQ om reglerne.

Specifikke bemærkninger § 9

Batteribekendtgørelsen supplerer batteriforordningens bestemmelser bl.a. på områder, hvor nationalstaterne kan træffe et valg (kan-bestemmelser). § 9 er en fælles udmøntning af flere kan-bestemmelser i forordningen.

Vi har både overordnede og specifikke kommentarer til denne.

Det overordnede spørgsmål lyder: Hvad sker der, hvis man modtager batterier, selvom man ikke har en indsamlingsordning for disse? Vi kan se, at overtrædelse af § 9 er straffebelagt, men konkret kan det være tæt på umuligt for kommunerne og kommunale selskaber, ikke at modtage batterier i fx miljøkassen eller ude på genbrugspladserne. Dette selvom de eksisterende indsamlingsordninger nedlægges og der kommunikeres herom. Derudover er der artikel 66 i forordningen om "offentlige affaldshåndteringsmyndigheders deltagelse", som vel må trumfe den foreslåede §9 i bekendtgørelsen?

I forhold til de bærbare batterier og LMT-batterierne arbejder vi som bekendt på at udarbejde en standard-kontrakt for den kommunale indsamling. Så forventningen vil være, at kommuner og kommunale selskaber kan leve op til kravet i § 9, men er det nødvendigt med et kontraktkrav? Udfordringen bliver større, når vi kigger på de øvrige batterier, der omfattes af kontraktkravet.

På de kommunale genbrugspladser indsamles der også startbatterier (mindst 1.626 tons i 2023). Disse har en positiv handelsværdi, hvilket dels medfører, at omkostningerne til indsamling normalt vil være dækket og dels, at de naturligt finder vej til en indsamler eller genanvender. Derfor ser vi ikke behov for, at der skal indgås kontrakter og det fremstår ikke tydeligt for os, hvem kommunerne i givet fald skulle indgå en aftale med, da producenterne af disse batterier ikke behøver at være medlem af en kollektiv ordning.

Vi foreslår derfor at slette § 9 eller som minimum henvisningen til artikel 61 i § 9.

Da der er tale om nationale regler, kan vi på et senere tidspunkt indføre kontraktkrav, hvis det skulle vise sig at være hensigtsmæssigt.

Selvom kommunerne ikke indsamler industribatterier, kan vi konstatere, at der er begyndt at dukke enkelte af sådanne op på genbrugspladserne. De stammer klassisk fra kasserede solcelleanlæg i private boliger. Derudover er der også set indleveret et elkøretøjsbatteri. Det er uklart for os, hvordan sådanne batterier, som vi egentlig ikke ønsker at indsamle, vil skulle håndteres under det nye producentansvar. Er producenterne fx forpligtigede til at tilbagetage disse gratis?

Specifik bemærkning til § 10

Det fremgår ikke særskilt af bekendtgørelsen, hvad der skal ske med indsamlingen af batterier fra erhverv. Erhverv er selvfølgelig velkomne på de kommunale genbrugsstationer, men det er næppe nok i forhold til at sikre indsamling af batterier fra erhvervsvirksomheder.

Vi opfordrer derfor Miljøstyrelsen til at være opmærksomme på, at de kollektive ordninger også har fokus på batteriindsamling fra virksomheder fx når de vurderer

deres ansøgninger jf. § 10. stk. 3. Måske der ligefrem skal tilføjes et punkt 3 med 'oplysninger om, hvilke aftaler der er lavet med indsamlingsvirksomheder, der indsamler erhvervsaffald'?

Rammerne for kommunal deltage i indsamlingskontrakter

Det er nyt for kommunerne at skulle indgå kontrakter med kollektive ordninger om indsamling uden detaljeret regulering fra de nationale myndigheders side. Og vi ser meget gerne, at de forskellige producentansvarsordninger kommer til at ligne hinanden i størst muligt omfang.

I forløbet er der dukket en række spørgsmål op, som vi efterlyser svar på fra de nationale myndigheder. Enkelte spørgsmål er blevet besvaret, men vi håber at svarene kan stå samlet i et høringsnotat. Spørgsmålene er oplistet nedenfor:

- 1) Må kommunerne indgå kontrakter om indsamling af batterier, når det ikke længere er en defineret kommunal opgave at foretage indsamling af batterier?
- 2) Skal kommunerne have dækket deres nødvendige omkostninger til indsamling af batterier, hvis de indgår en kontrakt herom med en af de kollektive ordninger?
- 3) Er kommunerne forpligtigede til at opkræve markedspriser for den kommunale indsamling – og i givet fald hvorfor?
- 4) Er det lovligt for kommunen at opkræve en markedspris fremfor udelukkende de nødvendige omkostninger?
- 5) Hvordan skal omkostninger til batteriindsamling og indtægter fra de kollektive ordninger indgå i det kommunale regnskabssystem. Og hvordan skal det spille det sammen med Forsyningstilsynets arbejde om de kommunale affaldsgebyrer?
- 6) Hvis kommunerne indgår en kontrakt om indsamling af batterier kan de så fortsat beskrive ordningerne for batterier i deres affaldsregulativ?
- 7) Hvilke ekstra krav kommer der til de kommunale ordninger til indsamling af batterier i forbindelse med, at alle udtjente batterier har fået en ny klassificering som farligt affald? Disse omkostninger skal jo også dækkes af producenterne.
- 8) Er det lovligt at indsamle batterier kombineret med andet farligt affald i miljøkassen?
- 9) Hvilken model kigger Miljøstyrelsen på i forhold til emballageandelen i farligt affaldsordningerne? Det ville være oplagt at anvende samme model, når vi skal bestemme batteriandelen i miljøkasserne eller i andre farligt affaldsordninger.

- 10) Kan Miljøstyrelsen påtage sig en rolle som formidlingsinstans, hvis der opstår uenighed om omkostningsniveauet eller omfanget/kvaliteten af den kommunale indsamling?
- 11) Er det producenterne der alene fastsætter, hvilke fraktioner batterier skal sorteres i? Der ser ikke ud til at der fremgår oplysninger herom i hverken forordning eller bekendtgørelse?

Venlig hilsen

Nana Winkler
Specialkonsulent

T: +45 72 31 20 75
E: nw@cirkulaer.dk

Jakob Thrane

Fra: Tinne Hjerrild Jakobsen <thj@skaf-net.dk>
Sendt: 3. april 2025 09:26
Til: mst@mst.dk
Cc: jlthr@mst.dk
Emne: Høringssvar på MST 2025-16566

CFU har ingen bemærkninger til ovennævnte høring

Med venlig hilsen

Tinne Hjerrild Jakobsen
Fuldmægtig

CFU - Centralorganisationernes Fællesudvalg

Niels Hemmingsens Gade 10, 4.
1153 København K

Direkte telefon 4224 1698
Mail: thj@skaf-net.dk

FORTROLIGHED: Denne e-mail og evt. vedhæftede filer kan indeholde fortrolige oplysninger. Er du ikke rette modtager, bedes du venligst omgående underrette os og derefter slette e-mailen og enhver vedhæftet fil uden at beholde en kopi og uden at videregive oplysninger om indholdet.

Vores persondatapolitik fremgår af vores hjemmesider:

<https://www.skaf-net.dk/persondatapolitik>

<https://www.lc.dk/persondatapolitik>

<https://www.co10.dk/persondatapolitik>

Til Miljø- og Ligestillingsministeriet
Miljøstyrelsen

4. maj 2025

Sendt pr. e-post: mst@mst.dk
jlthr@mst.dk

HØRINGSSVAR

Vedr. udkast til bekendtgørelse om supplerende bestemmelser i forbindelse med indførelsen af EU's batteriforordning ((EU) 2023/1542), j.nr. 2025-16566

Dansk Autogenbrug skal indledningsvis udtrykke mild forundring over ikke at være optaget på listen over høringsparter, idet vore virksomheder i sagens natur bliver påvirket af såvel bekendtgørelsen som forordningens bestemmelser.

Der er som bekendt tale om udfyldningsregler vedr. en forordning, hvormed det er begrænset, hvad man kan gå i rette med.

Vi tager til efterretning, at der ikke tænkes indført krav om en fælles producentansvarsorganisation for producenter/importører af elbilbatterier, ligesom vi noterer, at Dansk Autogenbrugs virksomheder skal indgå kontrakter med hver af de producenter/importører, som virksomhederne ønsker eller bliver anmodet om at være indsamlingssted for, eller med en producentansvarsorganisation, hvis en sådan etableres.

Dansk Autogenbrug havde gerne set, at Miljøstyrelsen med bekendtgørelsesudkastet i mere konkret grad havde taget stilling til producenternes forpligtelser vedr. det udvidede producentansvar, herunder:

- I hvilket omfang producenterne i praksis ventes at leve op til producentansvaret som formuleret i Art. 56, stk. 4, litra a. Baggrunden for ønsket er de meget væsentlige omkostninger, som DAG's virksomheder påføres, såfremt de ikke kan se sig fyldstgjort for omkostninger til håndtering og frem for alt videre transport af eksempelvis udbrændte elbilbatterier til et relevant affaldsbehandlingsanlæg
- I hvilket omfang andre aktører end bilproducenter/importører ifalder producentansvar alene ved forberedelse til genbrug og videresalg mv. af ikke-udtjente batterier; det vil sige en tolkning af Art. 56, stk. 2

Generelt ser Dansk Autogenbrug frem til forordningens udmøntning, idet reguleringen (håndteringen) af særligt elbilbatterier har været savnet.

Med venlig hilsen
DANSK AUTOGENBRUG

ADAM PADE
Branchedirektør

Miljøstyrelsen
Tolderlundsvej 5
5000 Odense C

Sendt som mail til mst@mst.dk
CC Jakob Thrane jthr@mst.dk

DI's høringssvar på udkast til batteribekendtgørelsen

Dansk Industri (DI) og Affalds- og ressourceindustrien (ARI) takker for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende udkast til bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om batterier og udtjente batterier (batteribekendtgørelsen).

DI og ARI bakker op om EU's ambition om et mere cirkulært marked for batterier, med fokus på ressourceeffektivitet, fair konkurrencevilkår og bedre tilgængelighed af informationer for slutbrugere.

Obligatorisk medlemskab af producentansvarsorganisation

DI og ARI bakker op om obligatorisk medlemskab af en producentansvarsorganisation for producenter af bærbare batterier og batterier til lette køretøjer, da vi betragter dette som et godt værktøj til at modarbejde free-riders, og sørge for en fair fordeling af udgifterne.

Kontraktkrav til indsamlingssteder

DI og ARI bakker op om at samarbejde mellem producenter eller producentansvarsorganisationer og indsamlingssteder kun kan ske på baggrund af en skriftlig kontrakt. Vi anser det som et vigtigt kriterium, for transparens i industrien, og for at sikre at producenterne har handlekraften til at sikre at indsamlingsmålene kan nås. Dog påpeges det, at der i §9, stk. 2 bør tilføjes hjemmel til at også indsamlingsstederne skal kunne forevise kontrakten efter anmodning fra tilsynsmyndigheden.

Godkendelse af opfyldelsen af det udvidede producentansvar

I §10, stk. 3, pkt. 2 bør "husstands" slettes, således at også indsamling af bærbare og LMT batterier fra erhverv dækkes.

Garanti efter batteriforordningens artikel 58, stk. 7

DI og ARI bakker op om, at omkostningsperioden hvori der skal stilles garanti for er tre måneder, i tråd med hvad der gælder i Emballagebekendtgørelsen. Dog opfordres der til at det præciseres

hvilke tre måneder der lægges til grund for udregningen. Alternativt opfordres der til at benytte forgange kalenderårs månedsgennemsnit – ekskl. reduktionsmængder – som grundlag, for at undgå at der forskelsbehandles mellem producenter med store udsving i tilgængeliggjorte mængder henover et kalenderår og producenter med en mere stabil rate af tilgængeliggjorte mængder. For nye producenter der skal stille garanti, kan samme estimat som producenten har angivet til Dansk Producentansvar ved ansøgning om registrering lægges til grund. Hvis Miljøstyrelsen vælger at afvige fra producentens eget estimat, lægger DI vægt på, at Miljøstyrelsen gør deres ypperste for ikke at pålægge den nye producent en uproportionel økonomisk byrde i garantistillelsen i forhold til virksomhedens størrelse og likviditet.

Graduering af en producents økonomiske bidrag

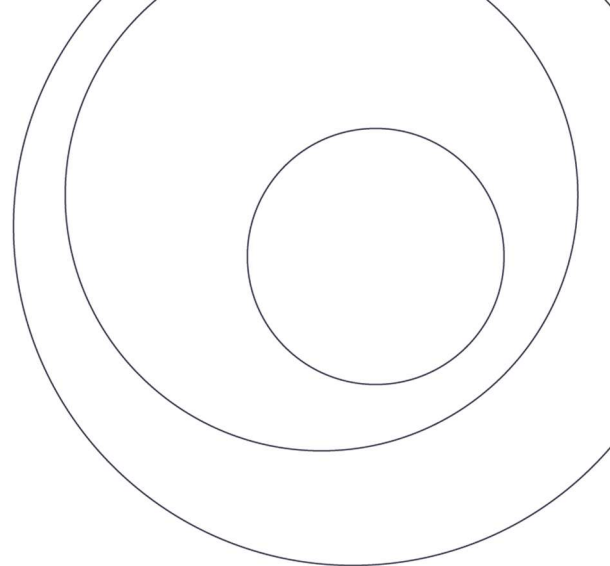
DI mener, at graduerede bidrag og tilhørende designkriterier bør fastsættes på EU-niveau. Helt generelt er DI imod nationale særregler, og på batteriområdet giver det i særdeleshed ikke mening at Danmark går foran, da Danmark ikke har nogen stor batteriproduktion og reelt ingen mulighed for at påvirke udbuddet af batterier på det europæiske marked.

Såfremt danske myndigheder insisterer på at etablere et særligt dansk system for graduering af bidrag, er det særdeles vigtigt for DI, at der skabes en digital, transparent og strømlinet proces for dokumentation af efterlevelse af designkriterierne, således at der ikke pålægges producenterne en uproportionel byrde i forhold til at dokumentere at deres batterier lever op til et eller flere af designkriterierne. Da det på skrivende tidspunkt er forventet, at EU Kommissionens delegerede retsakt vedrørende ecodesignkrav til batterier kommer i 2027, virker det oplagt at afvente denne, før et eventuelt økonomisk incitamentssystem indføres.

Med hensyn til de konkrete designkrav bemærkes, at DI generelt bakker op om krav om genanvendt materiale i produkter som en vej til at styrke markedet for genanvendt materiale. Når det er sagt, så mener vi også, at der på EU-niveau nødvendigvis må foretages en vurdering af, om det reelt er muligt for producenterne at source de mængder, der er krævet – til en rimelig pris. Igen er det et spørgsmål om proportionalitet i kravene.

Afslutningsvis opfordres der til at Miljøstyrelsen udarbejder informationsmateriale på tværs af forordning og bekendtgørelse for at lette byrden for virksomheder i at navigere rundt i lovgivningen.

Med venlig hilsen
Henriette Englev

2. maj 2025

Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om batterier og udtjente batterier (batteribekendtgørelsen)

Tak for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende udkast til en ny batteribekendtgørelse.

DPA har følgende bemærkninger:

Generelt opfordrer DPA til, at der tilstræbes en høj grad af harmonisering af alle producentansvarsreglerne. Dette skal bl.a. ses i lyset af, at mange producenter har flere producentansvar, og at det vil skabe forvirring, hvis der ikke er ensartethed i reguleringen.

Reduktionsmængder (§ 2, stk. 1, nr. 15)

Reduktionsmængder er i § 2, stk. 1, nr. 15, defineret således:

"Den mængde batterier, der har forladt Danmark inden den blev solgt til slutbrugere"

DPA forstår begrebet således, at det dækker over to typer af mængder:

1. Mængder, som fremstilles/importeres af en dansk virksomhed, og som eksporteres af den pågældende danske virksomhed.
2. Mængder, som en dansk virksomhed tilgængeliggør på det danske marked, og som eksporteres efterfølgende af en anden dansk virksomhed.

Er dette tilfældet, skal vi gøre opmærksom på, at når DPA anvender begrebet "reduktionsmængder", favner begrebet ikke mængdetype 1. Her er der alene tale om "eksporterede mængder". Reduktionsmængder dækker alene over mængdetype 2.

Se fx emballagebekendtgørelsens § 28, stk. 2, der beskriver de mængder, som DPA omtaler som "reduktionsmængder":

*"Såfremt en indberettet mængde af emballage overføres til at blive tilgængeliggjort uden for Danmark **af en anden end producenten**, er det en forudsætning for at foretage ændringen, efter stk. 1, at producenten fremsender en digital erklæring til Dansk Producentansvar herom. Erklæringen udfærdiges af den erhvervsdrivende, der har tilgængeliggjort den pågældende mængde af emballage uden for Danmark, som producenten ønsker fratrasket."*

Formålet med emballagebekendtgørelsens § 28, stk. 2, er, at den danske producent, der tilgængeliggør en mængde, der registreres i producentansvarsregistret, og som efterfølgende helt eller delvist eksporteres til udlandet af en eller flere andre danske virksomheder, kan få trukket de(n)

eksporterede mængde(r) fra den samlede tilgængeliggjorte mængde, **hvis** det efterfølgende salgsled bekræfter i IT-systemet, at den pågældende mængde er blevet eksporteret.

Vi forstår det sådan, at producenten for så vidt angår batterier selv skal foretage dette fratræk, inden de indberetter den tilgængeliggjorte mængde.

På denne baggrund er det DPA's opfattelse, at det vil skabe forvirring, hvis "reduktionsmængder" efter den nye batteribekendtgørelse kommer til dække over andre mængder, end hvad der hidtil har været tilfældet.

Under forudsætning af at DPA har forstået ovenstående korrekt, foreslår DPA, at begrebet "reduktionsmængder" ikke anvendes i denne sammenhæng.

Ansøgning om registrering (§ 6, stk. 1 og § 8)

Følgende fremgår af § 6, stk. 1, og § 8:

"Ansøgning om registrering efter batteriforordningens artikel 55 indgives til Dansk Producentansvar via Dansk Producentansvars hjemmeside, www.producentansvar.dk, efter Dansk Producentansvars nærmere anvisning. **(Vores fremhævnings)**"

[...]

"Dansk Producentansvar stiller oplysninger om ansøgningsprocessen til rådighed på sin hjemmeside, www.producentansvar.dk, **godkender registreringer og tildeler et registrerings-nummer**, jf. batteriforordningens artikel 55, stk. 9. **(Vores fremhævnings)**"

Registreringspligten på batteriområdet og de øvrige producentansvarsområder har ikke tidligere været omtalt som, at der skal ske en "ansøgning om registrering".

Når en virksomhed registrerer sig i det nuværende producentansvarsregister, skal virksomheden udfylde alle obligatoriske oplysninger, tilvælge en kollektiv ordning (når dette er obligatorisk) og betale et registreringsgebyr.

Når producenten har betalt sit registreringsgebyr, får producenten tilsendt sit registreringsbevis, som de til enhver tid kan se inde i producentansvarsregistret.

Registreringen sker automatisk og anses for at være gennemført, når registreringskravene er opfyldt.

I registreringsflowet i DPA's IT-system er der indbygget relevante valideringer, som skal sikre, at virksomhederne indtaster så korrekte oplysninger, som det er muligt. Der er fx indbygget validering af formatet, som sikrer, at der indtastes en e-mailadresse, men det sikres dog ikke, om e-mailadressen er den korrekte e-mailadresse.

Betaler en producent ikke sit registreringsgebyr, bliver producenten efter to påmindelser inaktiveret i producentansvarsregistret, fordi de dermed ikke har opfyldt alle registreringskrav. Dette anser DPA for at være i overensstemmelse med § 7, stk. 4.

DPA går ud fra, at §§ 6 og 8 ikke indebærer, at DPA skal forholde sig på anden måde, end hvad der er beskrevet ovenfor. Hertil foreslår DPA, at ordet "ansøgning" ændres i § 6, stk. 1, så det sikres, at virksomhederne, der ønsker at registrere sig i producentansvarsregistret, ikke tror, at den faktiske registreringsproces er en anden?

DPA bemærker, at det også er muligt at registrere sig i producentansvarsregistret via virk.dk – uden at gå gennem DPA's hjemmeside.

Vi bemærker også, at DPA anvender virksomhedernes CVR/VAT-numre som registreringsnumre.

Skriftlig fuldmagt (§ 6, stk. 3, og stk. 5, nr. 2)

Det fremgår af § 6, at en producent skal indsende en skriftlig fuldmagt, hvis en producent skal/ønsker at udpege en bemyndiget repræsentant eller en kollektiv ordning.

I DPA's IT-system etableres aftaleforholdet digitalt mellem parterne.

Mere detaljeret skal en udenlandsk producent angive sine registreringsoplysninger i IT-systemet og i forlængelse heraf vælge en bemyndiget repræsentant via indtastning af CVR-nummer. Når den bemyndigede repræsentant har accepteret anmodningen, er aftaleforholdet etableret, og den bemyndigede repræsentant træder fuldt og helt i producentens sted.

Det bemærkes, at en kollektiv ordning også kan optræde som bemyndiget repræsentant.

Danske producenter og bemyndigede repræsentanter kan sende anmodninger til kollektive ordninger (pr. batterikategori i første omgang og pr. batterikemi på sigt). Når en kollektiv ordning har accepteret anmodningen, er aftaleforholdet etableret.

En kollektiv ordning har også mulighed for at forhåndsregistrere danske producenter, men ikke udenlandske virksomheder (på batteriområdet), da disse først skal have tilknyttet en bemyndiget repræsentant.

DPA går ud fra, at ovenstående praksis kan fortsætte, idet det fremgår af § 5, stk. 1, at DPA skal føre et digitalt producentansvarsregister, og fordi det fremgår af § 6, stk. 1, at ansøgningen om registrering skal ske efter DPA's nærmere anvisning.

Gebyrer til Dansk Producentansvar (§ 20)

I § 20, stk. 2 bør 'Bilskrotbekendtgørelsen' og 'Elektronikaffaldsbekendtgørelsen' angives med de officielle titler, som det er tilfældet med de øvrige bekendtgørelser.

Af § 20, stk. 3 fremgår det, at DPA kan opkræve et gebyr "*For øvrige administrative opgaver, som Dansk Producentansvar udfører...*". 'Øvrige' bør fjernes fra sætningen, da bestemmelsen ikke længere er oplyst efter en bestemmelse om anden administrativ opgave ved DPA, som det er tilfældet i den nugældende bekendtgørelse. Tilsvarende brug af 'øvrige' fremgår i § 20, stk. 7.

Af § 20, stk. 3 fremgår, at gebyr for perioden 18. august – 31. december 2025 og kalenderåret 2026 betales ud fra den oplyste mængde, der forventes tilgængeliggjort i det pågældende kalenderår.

Ved registrering skal både forventede mængder i det pågældende kalenderår samt forventede mængder for det efterfølgende hele kalenderår oplyses, jf. § 6, stk. 4.

Med § 6, stk. 4 in mente udleder vi af § 20, stk. 3, at producenterne i 2025 opkræves et gebyr for 2025-perioden på baggrund af de forventede 2025-periodemængder oplyst ved registreringen. Herudover opkræves i 2026 et gebyr for 2026 på baggrund af de forventede 2026-mængder oplyst ved registreringen. Det bør formuleres mere tydeligt, så tvivlstilfælde udelukkes.

Af § 20, stk. 7, kan DPA opkræve et særskilt gebyr af en producent i tilfælde af ekstra administration. Med bestemmelsen er det ikke muligt for DPA tilsvarende at opkræve en kollektiv ordning, hvis denne giver anledning til ekstra administration. DPA finder denne afgrænsning uhensigtsmæssig, bl.a. henset til, at det for visse kategorier bliver obligatorisk for producenterne at have en kollektiv ordning.

Afsluttende bemærkninger

Vi håber, at ovenstående bemærkninger er fyldestgørende.

Hvis I ønsker en uddybning eller har spørgsmål i øvrigt, er I meget velkomne til at kontakte os.

Med venlig hilsen

Dansk Producentansvar S/I

Danielle Brisson Berggreen

Jurist

Jakob Thrane

Fra: Bente Villumsen <BVI@regioner.dk>
Sendt: 29. april 2025 16:37
Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse
Cc: jlthr@mst.dk
Emne: J.nr. MST 2025-16566 Udkast til batteribekendtgørelse i ekstern høring (MST Id nr.: 12420330)

Til Miljøstyrelsen

Tak for den modtagne høring. Danske Regioner har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bente Villumsen
Leder af Regionernes Videncenter for Miljø og Ressourcer

Danske Regioner | Dampfærgevej 22 | 2100 København Ø
M 2399 2372 | E bvi@regioner.dk
Officiel post bedes sendt til regioner@regioner.dk

Fra: Regioner@regioner.dk <regioner@regioner.dk>
Sendt: 1. april 2025 15:03
Til: Bente Villumsen <BVI@regioner.dk>
Emne: VS: Udkast til batteribekendtgørelse i ekstern høring (MST Id nr.: 12420330)

Fra: Cirkulær Omstilling <CO@mst.dk>
Sendt: 1. april 2025 15:00
Emne: Udkast til batteribekendtgørelse i ekstern høring (MST Id nr.: 12420330)

Til rette vedkommende,

Miljøstyrelsen har per dags dato (1. april 2025) lagt udkast til batteribekendtgørelsen på høringsportalen til offentlig høring.

Høringsbrev, høringsliste og udkast til batteribekendtgørelse er vedhæftet denne mail og kan i øvrigt findes på høringsportalen [her](#).

Venlig hilsen

Cirkulær Omstilling (co@mst.dk)

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Miljøstyrelsen | Tolderlundsvej 5 | 5000 Odense C | Tlf. +45 72 54 40 00 | mst@mst.dk | www.mst.dk

[Sådan håndterer vi dine personoplysninger](#)

Miljøstyrelsen
Tolderlundsvej 5
5000 Odense

MST 2025-16566

Høringssvar - Bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om batterier og udtjente batterier (batteribekendtgørelsen).

ERP Denmark har haft mulighed for at læse og gennemgå Batterireturs høringssvar til ovenstående lovforslag og er generelt enig i Batterireturs bemærkninger og anbefalinger som ERP Denmark støtter op omkring.

Dog har vi en enkelt bemærkning vedrørende §§ 12-14 vedrørende Garanti:

Batteriretur gør opmærksom på, at deres producenter er underlagt kontraktuelle krav om solidarisk hæftelse for håndteringsomkostninger i en bindingsperiode.

Dette gør sig ikke gældende for producenter under ERP Denmark, hvor ERP Denmark kontraktuelt binder producenterne til indeværende tildelingsperiode. Dermed vil de faktiske omkostninger altid være dækket.

ERP Denmark bakker derfor op omkring at garantistillelsen ikke står mål med den faktiske risiko, og blot er fordyrende for producenterne.

ERP Denmark står til rådighed for eventuelle spørgsmål.

Med venlig hilsen
ERP Denmark ApS
Lisbeth Hoelgaard / Torben Frahm

Høring over Udkast til bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om batterier og udtjente batterier (batteribekendtgørelsen) - Journalnummer 2025- 16566

Forbrugerrådet Tænk har modtaget høring over Udkast til bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om batterier og udtjente batterier (batteribekendtgørelsen). Vores bemærkninger opsummeres i det følgende:

- Forbrugerrådet Tænk støtter EU's Batteriforordning og det udvidede producentansvar, idet vi ser det som et vigtigt skridt mod at mindske batteriers miljøpåvirkning gennem hele deres livscyklus.
- Vi er imidlertid bekymrede for, at manglende krav til indsamlingsnetværket kan føre til færre og dårligere tilgængelige indsamlingssteder, med risiko for at indsamlingsraterne svækkes. Vi anbefaler, at det eksisterende samarbejde med kommunerne videreføres, med mulighed for at supplere med yderligere indsamlingssteder – fx i butikker, hvor forbrugerne i forvejen kommer.
- Vi anbefaler, at bekendtgørelsen stiller krav om, at de enkelte indsamlingssteder tager imod alle former for batterier, så forbrugerne ikke skal til forskellige indsamlingssteder med forskellige batterityper.
- Det er uklart, om den foreslåede 10 % meromkostning for manglende efterlevelse af designkriterierne er nok til at fremme de ønskede kriterier. Vi anbefaler derfor, at metoden løbende evalueres.
- Vi foreslår, at producenter som minimum dækker alle operationelle omkostninger, og at eventuelle overskud bruges til forskning, udvikling og oplysning om cirkulær omstilling af batteriværdikæden.

Forbrugerrådet Tænk bakker helt overordnet op om implementering af EU's Batteriforordning, herunder at virksomheder får ansvar for alle typer batterier og bliver pålagt det operationelle ansvar gennem hele batteriets livscyklus. Vi betragter et udvidet producentansvar som et vigtigt skridt mod bedre håndtering af de miljømæssige udfordringer, der er forbundet med produktion, forbrug og bortskaffelse af batterier og håber, at det udvidede ansvar vil give producenterne et stærkere incitament til at minimere de negative miljøpåvirkninger gennem hele batteriernes livscyklus.

I Danmark har vi imidlertid længe haft separat indsamling af batterier og siden 2009 også producentansvar for visse batterier. I den periode er kommunernes ordninger blevet det primære indsamlingsled, som forbrugerne nu har vænnet sig til. Om end indsamlingsordningen er veletableret, viser nyligt præsenterede data fra DPA, at kun lidt over halvdelen af de markedsførte batterier afleveres til korrekt genanvendelse,

mens de resterende mængder fortsat forbliver i forbrugernes skuffer eller skabe eller ender andetsteds som i restaffaldet eller i naturen¹. Tallene viser, at forbrugerne er blevet bedre til at sortere batterierne over tid, men at der fortsat er et stykke vej, hvis vi skal nå Forordningens mål om indsamling af 73% i 2030. Vi mener derfor, at der dels er behov for, at man fastholder den kommunale indsamlingsordning, som allerede er etableret og som dele af befolkningen benytter og dels, at flere indsamlingssteder etableres for de forbrugere, der endnu ikke lykkes med at aflevere batterierne korrekt.

I Batteriforordningen fremgår det, at producenterne kan etablere indsamlingssteder i samarbejde med én eller flere aktører (jf. art. 59, stk. 2, a), herunder bl.a. offentlige myndigheder. Idet der i det fremsendte udkast til bekendtgørelse ikke er udformet nærmere krav til det kommende netværk af indsamlingssteder, er vi bekymrede for, at det kan føre til, at de kendte og tilgængelige indsamlingssteder nedlægges til fordel for nye ordninger. Vi er stærkt bekymrede for, at dette, stik mod hensigterne, kan medføre tilbagegang i indsamlingsraterne og bringe os længere væk fra målet. Vi anbefaler derfor, at det i bekendtgørelsen fastsættes, at producenterne skal sikre en videreførelse af det eksisterende samarbejde med de kommunale ordninger og at de i tillæg hertil har mulighed for at etablere flere indsamlingssteder jf. Batteriforordningens artikel 59. Vi mener, at forordningen skaber rum til at stille et sådant krav, idet det må betragtes som en national skærpelse.

For at sikre høj deltagelse i indsamlingsordningen og mindske risikoen for, at batterier havner de forkerte steder, bør indsamlingsstederne placeres der, hvor forbrugerne i forvejen kommer – eksempelvis i butikker, hvor de indkøber produkter med batterier eller batterier. Samtidig mener vi, at bekendtgørelsen skal stilles krav om, at de enkelte indsamlingssteder tager imod alle former for batterier, så forbrugerne ikke skal til forskellige indsamlingssteder med forskellige batterityper.

De graduerede gebyrer skal skabe de rette incitamenter

I forbindelse med implementeringen af Batteriforordningen er det ligeledes vigtigt, at de nye regler ikke blot sikrer forurenere-betaler-princippet, så producenten finansierer affaldshåndteringen, men også, at der etableres reelle incitamenter i hele værdikæden, så batterierne designs og håndteres med henblik på en cirkulær omstilling af værdikæderne.

I det fremsendte udkast under Bilag 1 pkt. 3 beskrives *Metode og størrelsesforhold for graduering*, som indebærer en meromkostning på 10% for hvert designkriterie et batteri i den pågældende gradueringsgruppe ikke kan leve op til. Det er ud fra oplægget ikke muligt at vurdere, om meromkostningen på 10% vil være tilstrækkeligt incitamentsskabende til at fremme de tre designkriterier, hvorfor vi opfordrer til, at metoden løbende evalueres ift. at vurdere, om den foreslåede meromkostning har den ønskede effekt.

Den foreslåede metode indebærer også, at indtægterne fra de opkrævede meromkostninger i en gradueringsgruppe skal uddeles som rabatter til producenter i samme gradueringsgruppe som tilgængeliggør batterier, der kan leve op til alle de opstillede kriterier. Det betyder, at producenter kan ende med at betale helt ned til 20% af de beregnede operationelle omkostninger inden for deres gradueringsgruppe. Dette princip forekommer i sig selv strid med det grundlæggende mål om, at

¹ [Forskel -markedsførte og indsamlede batterier - Dansk Producentansvar](#)

forureneren skal betale, idet batterierne jo fortsat skal håndteres til en pris, der svarer til de operationelle omkostninger. Metoden medfører ydermere, at eventuelle yderligere indtægter fordeles tilbage til de producenter, der i dalende grad ikke lever op til designkriterierne, hvor selv producenter, der tilgængeliggør batterier, der ikke lever op til et eneste opstillede kriterie, har mulighed for rabat. Igen må vi understrege, at dette forekommer i direkte strid med intentionen bag indførelsen af producentansvaret.

I Forbrugerrådet Tænk ønsker vi grundlæggende, at produkternes pris i højere grad afspejler deres samfundsmæssige omkostninger, herunder deres belastning af miljø og sundhed. Med den foreslåede metode for graduering skaber man en slags hvile-i-sig-selv-model, som hverken skaber incitament for producenter eller forbrugere. På baggrund heraf foreslår vi i stedet dels at producenter som minimum skal betale samtlige af de beregnede operationelle omkostninger, som deres markedsførte produkter medfører og dels at man anvender eventuelle overskydende indtægter til forskning, udvikling og/eller oplysning inden for den cirkulære omstilling af værdikæden for batterier med henblik på at sikre fremdrift og en (endnu) hurtigere omstilling.

Venlig hilsen

Karin Breck
Politisk Chef

Nikola Kiørboe
Seniorrådgiver

Miljøstyrelsen
cc. Jakob Thrane

Høringssvar til batteribekendtgørelsen

KL har modtaget udkast til bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om batterier og udtjente batterier (batteribekendtgørelsen). KL takker for mulighed for at kommentere på bekendtgørelsen. Det har ikke været muligt for KL at foretage en politisk behandling af høringssvaret inden for høringsperioden. Der tages derfor forbehold for den efterfølgende politiske behandling af høringssvaret.

Generelle bemærkninger

Implementering gennem forordninger

På det helt overordnede niveau mener KL, at det er uhensigtsmæssigt, at mere og mere EU-lovgivning bliver implementeret gennem forordninger. Det bør overvejes af EU-institutionerne og dermed også medlemsstaterne inkl. Danmark, hvilken type lovgivning, der er behov for, og hvor forordninger henh. direktiver er mest egnede. KL finder det vigtigt, at EU-lovgivningen giver plads til det lokale selvstyre. Dette gælder fx for batterier, hvor der i Danmark er bred enighed om, at den nuværende løsning, hvor kommunerne har pligt og ansvar for at indsamle batterier fra husholdninger, er hensigtsmæssig; men hvor forordningen gør, at dette ikke længere er muligt.

Rent lavpraktisk gør implementering gennem en forordning det også sværere at danne sig et overblik over gældende lovgivning. For at orientere sig om lovgivning vedrørende batterier skal borgere og virksomheder læse både forordningen og bekendtgørelsen. Det kan give anledning til fejlfortolkninger.

Indsamling uden pligt til indsamling

At området nu skal reguleres via en forordning giver anledning til uklarhed og usikkerhed om den fremtidige indsamling både hos kommuner og producenter. Kommunerne oplever, at der i kraft af de manglende nationale rammer, er en masse nye problemstillinger, der skal tages stilling til. Det er en ny situation, at kommunerne ikke længere har pligt til at indsamle batterierne, men vil skulle indgå individuelle aftaler med producentansvarsorganisationerne, og forordningen giver ikke mange retningslinjer for samarbejdet. Derfor opstår mange spørgsmål både hos kommuner og producentansvarsorganisationer om både lovformelige rammer, indsamlingsvilkår og prisfastsættelse.

Dato: 2. maj 2025

Sags ID: SAG-2025-01600
Dok. ID: 3577104

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 3

I forhold til den fremtidige indsamling af batterier ville det konkret have lettet en fortsat kommunal indsamling af batterier, hvis der fra statens side havde været en mere aktiv deltagelse i den processuelle udmøntning af batteriforordningen. Det kunne fx have været hensigtsmæssigt med mere sekretariatsbistand til at udarbejde tidsplaner, mere processtyring, klarere deadlines, hurtigere hjælp med afklaring af diverse spørgsmål og generelt mere involvering i processen. Der udestår fx fortsat afklaring af, hvorvidt fortsat indsamling af batterier vil kunne skrives ind i standardregulativerne, hvor i kontoplanen udgifter og indtægter fra batteriindsamling skal indskrives, hvordan kommunerne forholder sig, hvis der ikke indgås en aftale med de kollektive ordninger, men de stadig modtager batterier i restaffaldet eller i de andre ordninger, etc.

Risiko for dårligere sortering

De mange uklarheder kan have konsekvenser i forhold til de indsamlede mængder af batterier. Kommuner og producentansvarsorganisationerne kommuner under tidspres for at indgå individuelle aftaler om fortsat indsamling, og hvis der ikke kan opnås enighed om vilkårene, vil det betyde, at der skal etableres andre indsamlingskanaler og borgerne skal ændre vaner. Det kan i overgangsperioden inden et alternativt indsamlingssystem er etableret og formidlet til borgerne give anledning til at flere batterier havner i restaffaldet.

Specifikke bemærkninger

Der savnes en definition af ordet Indsamlingssteder. Senere i bekendtgørelsen anvendes det både om de konkrete fysiske steder, hvorfra der indsamles batterier (§ 10, stk. 3) samt den enhed producentansvarsorganisationen skal indgå kontrakt med (§ 9). KL tænker ikke, at der skal indgås individuelle kontrakter fx med de enkelte genbrugspladser, såfremt kommunen og producentansvarsorganisationen indgår aftale om indsamling af batterier.

KL bifalder, at det er blevet gjort obligatorisk for producenter at være medlem af en producentansvarsorganisation (§ 4), da det gør det lettere at kommunikere med aktørerne og have styr på de samlede mængder batterier. Det er dog en smule uhensigtsmæssigt, at den samme type organisationer i emballagebekendtgørelsen bliver kaldt "kollektive ordninger" og i batteribekendtgørelsen bliver kaldt "producentansvarsorganisationer". Af hensyn til læsevenligheden af affaldslovgivningen generelt ville det være hensigtsmæssigt at strømline begreberne og ændre navnet i enten den ene eller anden bekendtgørelse.

I § 9 står, at indsamlingssteder kun må indsamle batterier, hvor de har indgået en kontrakt med en producent eller en producentansvarsorganisation. Jf. § 4 skal alle producenter være medlem af en producentansvarsorganisation, så det virker lidt mærkeligt, hvis et indsamlingssted kan indgå en kontrakt med en producent.

Derudover gøres opmærksom på, at selvom en kommune ikke ønsker at være indsamlingssted, så vil de sandsynligvis i en overgangsperiode modtage batterier. KL ser gerne, at Miljøstyrelsen vejleder om, hvordan denne situation skal håndteres.

Dato: 2. maj 2025

Sags ID: SAG-2025-01600
Dok. ID: 3577104

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 3

Dato: 2. maj 2025

Sags ID: SAG-2025-01600
Dok. ID: 3577104

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 3 af 3

Det må gerne præciseres i bekendtgørelsen, hvad der menes med "hvilket område husstandsindsamlingen dækker" (§ 10 stk. 3). Tænkes der i arealstørrelse, geografi eller boligtype i fx en kommune, eller kan Netto også være et område, hvis supermarkedet har indgået aftale med producentansvarsorganisationen.

Ift. indberetning af oplysninger henvises der til batteriforordningen. Det er uklart, om der fortsat skal indberettes til AffaldsDataSystemet eller al data om batterier flyttes til Dansk Producentansvar, hvilket vil betyde, at det bliver sværere for interesserede at få et samlet overblik over Danmarks affaldsmængder.

Under afsnittet om Gebyrer til Miljøstyrelsen står, at Miljøstyrelsen skal undersøge sammensætningen af blandet kommunalt affald og affald af elektrisk og elektronisk udstyr. KL deltager gerne i en følgegruppe.

KL står naturligvis til rådighed, hvis høringssvaret giver anledning til spørgsmål.

Med venlig hilsen

Julie B. Appelqvist

Miljøstyrelsen

Sendt pr. mail til: mst@mst.dk, cc jlthr@mst.dk

København, den 2. maj 2024

Mobility Danmarks høringsbemærkninger til batteribekendtgørelsen

Tak for udkastet til bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om batterier og udtjente batterier (batteribekendtgørelsen) modtaget den 1. april 2025.

Mobility Danmark har med interesse gennemgået udkastet og anerkender vigtigheden af en styrket miljøregulering af bilbatteriaffald og er generelt positiv stemt over for størstedelen af de foreslåede bestemmelser, herunder kravet om et pligtigt medlemskab af producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger) ikke påtænkes at gælde for bilbatterier og elbilbatterier samt kontraktskravet for indsamlingssteder, jf. dog en enkelt supplerende bemærkning nedenfor.

I nærværende høringsbrev vil vi fremsætte vores bemærkninger til udvalgte bestemmelser og forhold, som vi finder, at Miljøstyrelsen skal være særligt opmærksomme på i det videre arbejde med implementeringen af den nye batteriforordning, herunder anvendelsen af den kommende batteribekendtgørelse.

§ 4 – Obligatorisk medlemskab af producentansvarsorganisation

Mobility Danmark har med tilfredshed noteret sig, at der ikke er fastsat regler om pligtigt medlemskab af godkendt producentansvarsorganisation for så vidt angår start- og elbilbatterier, men at denne forpligtelse alene skal gælde for bærbare og LMT-batterier.

§ 9 – Kontraktkrav til indsamlingssteder

Mobility Danmark finder det positivt, at Miljøstyrelsen med den foreslåede § 9, stk. 1 har bestemt, at indsamlingssteder omfattet af batteriforordningens artikel 59, stk. 2, litra a, artikel 60, stk. 2, litra a, eller artikel 61, stk. 1, litra a-d, kun må indsamle udtjente batterier, hvis

indsamlingsstedet har indgået en kontrakt med producenten eller udpegede producentansvarsorganisationer og om dokumentation herfor, og at det er hensigten, at et sådant krav skal gælde alle kategorier af batterier.

Ændringen er en væsentlig forudsætning for, at der kan skabes den nødvendige sammenhæng mellem producentansvarene på bilområdet (bilskrøtning og affaldsbehandling af bil- og elbilbatterier).

Det er vigtigt, fordi det vil skabe den nødvendige forbindelse mellem producent og modtager af et batteri, således at producenten kan sikre, at behandlingen af batteriet foregår miljømæssigt korrekt og omkostningseffektivt. Dette bør som minimum gælde for bilbatterier og elbilbatterier.

Uden et krav om et kontraktuel binding producent og modtager imellem, og når modtageren samtidig har et krav på dækning af omkostninger, har modtagerne nemlig reelt intet incitament til at indgå aftaler med producenter.

De får nemlig ikke noget "ekstra" ud af en aftale med en producent. Der er altså en væsentlig ubalance, fordi producenten har brug for en aftale, f.eks. for at sikre at der leves op til alle miljømål, mens modtagerne af batterierne ikke har dette behov. Det er en uholdbar forhandlingssituation.

Når producenterne skal have et producentansvar, må det derfor være et absolut minimum, at producenterne også gives en ret til at have reel hånd i hanke med affaldsprocessen. Med andre ord skal ret og pligt følges ad.

Hvis ikke det er tilfældet, så ryger en del af formålet med producentansvaret – nemlig at producenterne skal interessere sig for, hvad der sker med deres batterier, når de bliver til affald.

Alt dette vil i sidste ende være til størst mulig gavn for miljøet og omkostningseffektiviteten af producentansvaret.

Mobility Danmark har dog efter bilaterale drøftelser med en række aktører på området fundet, at det vil være hensigtsmæssigt, at det udtrykkeligt fremgår af § 9, eventuelt i et nyt stykke 3, at det altid vil være muligt for private at indleverer bilbatterier (startbatterier) på de kommunale genbrugspladser. Årsagen er, at bilbatterierne (startbatterierne) ind imellem selv udskiftes af private borgere, hvis bilbatteriet går ikke længere virker uden at køretøjet er blevet til ELV.

Kapitel 8 - Garanti efter batteriforordningens artikel 58, stk. 7

Det følger af batteriforordningens artikel 58, stk. 7, at producenterne eller disses producentansvarsorganisationer skal stille en garanti, der skal dække omkostningerne i forbindelse med affaldshåndteringsaktiviteter, som producenten eller producentansvarsorganisationen skal betale i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, herunder i tilfælde af endeligt ophør af deres aktiviteter eller insolvens.

Med indførelsen af § 9 u, stk. 2 i miljøbeskyttelsesloven, er der givet mulighed for, at den kompetente myndighed kan fastsætte yderligere krav til garantien end de krav, der fremgår af forordningen, hvis det skulle vise sig nødvendigt.

Det følger af udkastet til batteribekendtgørelsens § 12, at garanti skal stilles i forbindelse med godkendelse af opfyldelsen af det udvidede producentansvar og af § 14, at Miljøstyrelsen træffer afgørelse om størrelse af garantien. Garantien skal dække Miljøstyrelsens forventede omkostninger til indsamling og håndtering af de udtjente batterier, som producenten har producentansvaret for i en periode på tre måneder.

Grundlæggende finder Mobility Danmark, at der ikke er behov for at stille sikkerhedsstillelse (garanti) for bilbatterier og elbilbatterier. Et krav om sikkerhedsstillelsen tager således ikke højde for, at producenterne har en stor interesse i at få bilbatterier og elbilbatterier tilbage, da det forventes, at der i den nærmeste fremtid vil være større indtægter ved skrotning af bilbatterier og elbilbatterier end omkostninger.

Det bemærkes, at bilbatterier og elbilbatterier allerede i dag har en høj værdi ved skrotning, og det er derfor meget usandsynligt, at de vil blive efterladt som affald. Producenter og genanvendelsesvirksomheder har derfor en økonomisk interesse i at sikre, at disse batterier bliver indsamlet og genbrugt, hvilket grundlæggende reducerer behovet for sikkerhedsstillelse.

Dette understøttes af, at hvis en producent går konkurs, vil der formentlig gå mange år, før deres batterier bliver udtjent og indsamlet, hvorfor en garanti sjældent vil give mening.

Hertil kommer, at bilindustrien i Danmark allerede i dag har etableret effektive systemer og aftaler for indsamling og genbrug af bilbatterier, herunder elbilbatterier. Mange producenter har tilbagemagningsordninger og samarbejder med genanvendelsesvirksomheder. Et nyt krav om sikkerhedsstillelse vil i vid udstrækning være overflødig og påføre unødige administrative byrder uden at tilføje væsentlig værdi til miljøbeskyttelsen.

Mobility Danmark har tidligere anført følgende betragtninger i forhold til garantistillelse i forhold til ELV'er, hvilket har medført, at der i dag ikke stilles krav om garanti for det udvidede producentansvar, der relaterer sig til ELV'er.

For det tilfælde, at Miljøministeriet fastholder kravet om sikkerhedsstillelse (garanti) for bilbatterier og elbilbatterier, skal en sådan sikkerhedsstillelse være proportional.

Et krav om en sikkerhedsstillelse vedr. elbilbatterier er i øvrigt en udgift, der risikerer at drive prisen på elbiler opad. Dette er et væsentligt opmærksomhedspunkt, da bilkøbere er sensitive overfor prisen, og der derfor er en nøje sammenhæng mellem pris og valget mellem elbil og benzin- eller dieselbil. Selv mindre afgiftsforskyddelser har tidligere påvirket elbilsalget markant.

Mobility Danmark finder, at hvis kravet til sikkerhedsstillelse fastholdes, så må den aldrig overstige de forventede omkostninger ved håndtering af udtjente bilbatterier og elbilbatterier, der bragt i omsætning i 3 måneder, og som producenten har indberettet til producentregisteret.

Videre finder Mobility Danmark det centralt, at der fastsættes vide rammer for formen for sikkerhedsstillelsen, så sikkerhedsstillelsen kan være en bankgaranti, forsikring eller et deponeret beløb på en spærret konto. Mobility Danmark har med tilfredshed noteret sig, at dette er indarbejdet i § 13.

Mobility Danmark indgår selvfølgelig meget gerne i en videre dialog med Miljøstyrelsen i forbindelse med udnyttelse af de givne bemyndigelser i de kommende revisioner af batteribekendtgørelsen og bilskrotbekendtgørelsen samt det løbende fortolkning og anvendelse af lovgrundlaget.

Med venlig hilsen

Jonathan Schacht Halling Nielsen

Vicedirektør, Mobility Danmark

Høringssvar vedrørende udkast til bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om batterier og udtjente batterier (batteribekendtgørelsen)

Dato 30. april

2025

Til: Miljøstyrelsen
j.nr. 2025-16566
ref. Jawjo

Vejle Kommune takker for muligheden for at afgive bemærkninger til udkastet til batteribekendtgørelsen. Kommunen anerkender hensigten om at fremme en cirkulær økonomi og styrke producentansvaret for batterier, herunder særligt i lyset af den nye EU-forordning. Det er imidlertid afgørende, at de nationale rammer implementeres på en måde, der ikke påfører kommunerne nye økonomiske byrder eller administrative pligter, som overstiger deres rolle og ansvar.

På den baggrund ønsker Vejle Kommune at fremhæve følgende forhold, som efter vores vurdering bør adresseres i den endelige bekendtgørelse.

Indledende bemærkninger

Som det fremgår af bekendtgørelsen der er i høring, fremgår det at der for borgerne sker et markant skifte i hvor man skal komme af med brugte batterier.

I dag indsamles batterierne primært via de kommunale indsamlingsordninger enten via hente ordninger husstandsnet, eller bringeordninger via genbrugspladserne. Disse indsamlingsordninger er indarbejdet over en lang periode og noget borgerne har taget til sig.

Ny gøres der op med disse ordninger og borgerne skal til at indrette sig på nye indsamlingsordninger. Det markante skifte for borgerne kræver en massiv kommunikation til borgerne om det nye ordninger.

Vejle Kommune kan ikke se af bekendtgørelsen at der er afsat penge til den kommunikation og det fremgår heller ikke af bekendtgørelsen hvor opgaven for den kommunikation ligger.

Vejle Kommune
Ressourcer & Genbrug
Voervej 12 · 7100 Vejle

Vejle Kommune anbefaler at man i forbindelse med implementeringen af indsamling af batterier tager udgangspunkt i hvad der gør det let for borgerne i hverdagen at komme af med brugte batterier og ikke hvad der er nemt for producenterne, som der lægges op til i bekendtgørelsen.

Vi anbefaler det genovervejes at fastholde de kommunale ordninger til indsamling af batterier, ordninger og processer der er godt indarbejdet hos borgerne.

Hvis det ikke er muligt anbefaler vi at der udpeges ansvarlige for kommunikation til borgerne om de nye indsamlingsordninger og at det præciseres hvem der bærer det økonomiske ansvar for denne kommunikation.

Manglende sikring af økonomisk neutralitet for kommunerne

Det er en grundlæggende forudsætning for det udvidede producentansvar, at kommunerne ikke skal finansiere eller subsidiere producenters affaldsforpligtelser – direkte eller indirekte. I den nuværende bekendtgørelse mangler der imidlertid klare og operationelle mekanismer, der sikrer, at kommunerne kompenseres fuldt ud, hvis de – midlertidigt eller permanent – håndterer batteriaffald, der burde være omfattet af producentansvar.

Vi anbefaler, at der bør indføres en udtrykkelig bestemmelse om, at kommuner under ingen omstændigheder må pålægges økonomiske omkostninger ved håndtering af batterier omfattet af producentansvar.

Tilsvarende bør det fremgå, at producentansvarsorganisationerne er forpligtet til at dække udgifter forbundet med opsamling, transport og behandling af sådanne batterier, herunder i situationer, hvor der ikke foreligger en konkret kontrakt.

Uklar rollefordeling og risiko for kontraktretligt tomrum

Det fremgår af § 9 i bekendtgørelsesudkastet, at indsamlingssteder kun må indsamle udtjente batterier, hvis der foreligger en skriftlig kontrakt

med en producent eller producentansvarsorganisation. Dette krav skaber betydelig usikkerhed, særligt for kommunale genbrugspladser og affaldsordninger, som i forvejen udfører indsamling af batterier som en service til borgerne.

Bekendtgørelsen bør derfor suppleres med følgende:

- En pligt for producentansvarsorganisationer til at tilbyde kontrakt til alle relevante indsamlingssteder – herunder kommunale – på rimelige vilkår.
- En nødprocedure eller substitutionsmekanisme, som automatisk sikrer økonomisk dækning fra producentansvarsorganisationerne, hvis en kommune modtager batterier uden kontraktgrundlag.

Manglen på en sådan sikring vil efterlade kommunerne i et retligt og økonomisk limbo, hvor de risikerer at skulle vælge mellem at afvise borgernes batteriaffald eller påtage sig udgifter, der reelt burde bæres af producentledet.

Administrativ kompleksitet og behov for standardisering

Det foreslåede krav om individuelle kontraktforhold mellem indsamlingssteder og producentansvarsorganisationer indebærer en betydelig administrativ belastning, navnlig hvis der er flere parallelle ordninger. Kommunerne er allerede underlagt omfattende dokumentations- og indberetningskrav, og yderligere krav må stå i rimeligt forhold til kommunernes rolle i ordningen.

Vejle Kommune opfordrer til, at Miljøstyrelsen:

- Udarbejder en national standardaftale for samarbejdet mellem indsamlingssteder og producentansvarsorganisationer.

- Tydeliggør, hvilke krav kommunerne er forpligtet til at dokumentere over for tilsynsmyndighederne, og hvilke der påhviler producentledet.

En fornuftig administrativ byrdefordeling er afgørende for, at ordningen kan implementeres effektivt og uden unødvendig ressourceanvendelse i den kommunale forvaltning.

Behov for stærkere myndighedsopfølgning og håndhævelse

Kommunernes indledende erfaringer med det udvidede producentansvar – herunder på elektronik- og emballageområdet – viser, at tilstrækkelig håndhævelse fra statslige myndigheder er en forudsætning for, at systemet fungerer som tiltænkt. Hvis der ikke føres aktivt og konsekvent tilsyn, risikerer kommunerne at ende som opsamlingspunkt for frie aktører, der ikke løfter deres ansvar.

Vejle Kommune anbefaler derfor, at Miljøstyrelsen:

- Udarbejder en tydelig tilsynsstrategi for området.
- Årligt offentliggør resultaterne af producenterne og producentansvarsorganisationernes opfyldelse af deres forpligtelser.
- Indfører sanktionsmuligheder, som reelt afskrækker free-riders og sikrer lige konkurrencevilkår.

Afsluttende bemærkninger

Vejle Kommune støtter intentionen om at sikre en bæredygtig og effektiv håndtering af batterier og udtjente batterier. Det er imidlertid afgørende, at implementeringen sker under hensyn til den praktiske virkelighed i kommunerne og respekten for det kommunale finansieringsprincip.

Det anbefales, at Miljøstyrelsen indarbejder ovennævnte bemærkninger i den endelige udformning af bekendtgørelsen, herunder ved at styrke den

retlige og økonomiske beskyttelse af kommunerne og fremme en enkel, gennemsigtig og fair fordeling af ansvar og byrder mellem aktørerne.

Vejle Kommune står naturligvis til rådighed for eventuelle uddybninger eller dialog om bemærkningerne.

Med venlig hilsen

Kim Bo Johansen, afdelingsleder
Ressourcer & Genbrug, Teknik & Miljø, Vejle Kommune

Mail: kiboj@vejle.dk Mobil: 25 19 36 63